

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI *Srijeda, 21. rujna 2016.* **[Multimedia]**

Milosrdni kao Otac (usp. Lk 6, 36-38)

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Slušali smo odlomak iz Lukina Evanđelja (6, 36-38) iz kojeg je preuzeto geslo ove Izvanredne svete godine: Milosrdni kao Otac. Izraz u cijelosti glasi: "Budite milosrdni kao što je Otac vaš milosrdan" (r. 36). Nije riječ o efektnom sloganu, već o životnoj zadaći. Da bismo dobro shvatili taj izraz možemo ga usporediti s paralelnim izrazom iz Matejeva Evanđelja, gdje Isus kaže: "Budite dakle savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski" (5, 48). U takozvanom govoru na gori, koji započinje blaženstvima, Gospodin uči da se savršenost sastoji u ljubavi, punini svih zapovijedi Zakona. U toj istoj perspektivi, sveti Luka objašnjava da se savršenost sastoji u milosrdnoj ljubavi: biti savršeni znači biti milosrdni. Je li osoba koja nije milosrdna savršena? Nije! Je li osoba koja nije milosrdna dobra? Nije! Dobrota i savršenost su ukorijenjeni u milosrđu. Bog je, zacijelo, savršen. Ipak, ako ga se promatra tako, ljudima postaje nemoguće težiti onom apsolutnom savršenstvu. Naprotiv, ako ga zamišljamo kao milosrdnog, to nam omogućuje bolje shvatiti u čemu se sastoji njegova savršenost i potiče nas da budemo poput Njega puni ljubavi, samilosti, milosrđa.

Ali pitam se: jesu li Isusove riječi realistične? Je li doista moguće ljubiti kao što Bog ljubi i biti milosrdni poput njega?

Ako pogledamo povijest spasenja, vidimo da je čitava Božja objava neprestano i neumorno očitovanje ljubavi prema ljudima: Bog je poput oca ili majke koji ljubi neizmjernom ljubavlju i obilno je izlijeva na svako stvorenje. Isusova smrt na križu je vrhunac povijesti Božje ljubavi sa čovjekom. Za tako veliku ljubav sposoban je samo Bog. Očito je da, u usporedbi s tom neizmjernom ljubavlju, naša će ljubav uvijek biti nepotpuna. Ali kad Isus od nas traži da budemo milosrdni kao Otac, on ne misli da to budemo u kvantitativnom smislu! On traži od svojih učenika da postanu znakovi, kanali, svjedoci njegova milosrđa.

A Crkva naprosto mora biti sakrament Božjeg milosrđa u svijetu, u svakom dobu i prema čitavom čovječanstvu. Svaki kršćanin, stoga, je pozvan biti svjedok milosrđa, a to se događa na putu svetosti. Sjetimo se koliki su sveci postali milosrdni jer su pustili da im se srce ispuni Božjim milosrđem. Činili su stvarnom i opipljivom Gospodinovu ljubav izlijevajući je u mnogostruke potrebe trpećeg čovječanstva. U tome procvatu tolikih oblika ljubavi moguće je otkriti odsjaje Kristova milosrdnog lica.

Zapitajmo se: što za učenike znači biti milosrdni? Objašnjava to Isus s dva glagola: "oprostiti" (r. 37) i "darivati" (r. 38).

Milosrđe se izražava, prije svega, u opraštanju. "Ne sudite i nećete biti suđeni. Ne osuđujte i nećete biti osuđeni. Praštajte i oprostit će vam se" (r. 37). Isus ne kani podrivati tijek ljudske pravednosti. Ipak, on podsjeća učenike da ako žele da među njima vladaju bratski odnosi trebaju ukloniti sudove i osude. Opraštanje je naime stup na kojem počiva život kršćanske zajednice, jer se u njemu pokazuje besplatnost ljubavi kojom nas je Bog prvi ljubio. Kršćanin mora opraštati! Ali zašto? Zato što je njemu samom oprošteno. Svima nama koji smo danas ovdje na ovome Trgu, svima nama je oprošteno. Nismo li svi mi, u svom životu, imali potrebu za Božjim opraštenjem. A budući da je nama oprošteno i mi sami moramo opraštati. Molimo to svakoga dana u molitvi Očenaš: "Oprosti nam grijehе naše; oprosti nam dugove naše kao što ih mi opraštamo našim dužnicima". Drugim riječima, oprostiti uvrede, oprostiti mnogo toga, jer su nama oproštene mnoge uvrede, mnogi grijesi. Tako je lako oprostiti: ako je Bog oprostio meni, zašto da ja ne oprostim drugima? Jesam li veći od Boga? Taj stup koji je opraštanje pokazuje nam besplatnost ljubavi Boga, koji nas je prvi ljubio. Suditi i osuđivati brata koji griješi je pogrešno. Ne zato što se ne želi vidjeti grijeh, već zato što se osuđivanjem grešnika prekida vez bratstva s njim i prezire milosrđe Boga, koji se naprotiv ne želi odreći nikoga od svoje djece. Nismo vlasni osuđivati našeg brata koji griješi, nismo iznad njega: dužni smo, radije, vratiti mu dostojanstvo Očeva djeteta i pratiti ga na njegovu putu obraćenja.

Svojoj Crkvi, nama, Isus pokazuje također drugi stup a to je "darivati". Oprostiti je prvi stup; darivati je drugi stup. "Dajte i dat će vam se [...] mjerom kojom mjerite vama će se zauzvat mjeriti" (r. 38). Bog daje dobro iznad naših zasluga, ali će biti još velikodušniji s onima koji ovdje na zemlji budu velikodušni. Isus ne kaže što će se dogoditi onima koji ne daju, ali slika "mjere" predstavlja opomenu: mjerom ljubavi koju dajemo, mi sami odlučujemo o tome kako ćemo biti suđeni, kako ćemo biti ljubljeni. Ako dobro pogledamo, u tome postoji jedna nutarnja logika: koliko se prima od Boga toliko se daje bratu i koliko se daje bratu toliko se prima od Boga!

Milosrdna ljubav je stoga jedini put kojim nam je ići. Koliko nam je samo svima potrebno da budemo malo milosrdniji, da ne ogovaramo druge, da ne sudimo, da ne "čerupamo" druge kritikama, zavistima, ljubomorama. Moramo opraštati, biti milosrdni, živjeti svoj život u ljubavi. Ta ljubav omogućuje Isusovim učenicima da ne izgube identitet što su ga od njega primili i da se priznaju sinovima istoga Oca. U ljubavi koju oni provode u djelo u životu odražava se tako ono

Milosrđe koje neće imati kraja (usp. 1 Kor 13, 1-12). Ali ne zaboravite ovo: milosrđe i darivanje; opraštanje i darivanja. Tako se srce širi, širi se u ljubavi. Nasuprot tome, egoizam, srdžba čine srce malim, koje postaje tvrdim poput kamena. Što vi više volite: srce od kamena ili srce puno ljubavi? Ako više volite srce puno ljubavi, budite milosrdni!

Apel Svetog Oca

Danas se obilježava Svjetski dan Alzheimerove bolesti koji ima za temu "Sjeti se mene". Pozivam sve nazočne da se, Marijinom usrdnom brižnošću i nježnošću Milosrdnog Isusa, "sjete" onih koji boluju od te bolesti i njihovih obitelji kako bi osjetili našu blizinu. Molimo također za osobe koje dvore oboljele i znaju dokučiti njihove potrebe, čak i one nezamjetljive, jer gledaju očima ljubavi.